

PARACHA DE LA MANNE

Ségoula pour la parnassa

Nos Sages enseignent que c'est une ségoula ancestrale pour la Parnassa (santé matérielle) de lire, le mardi où tombe la Paracha «Bechala'h», le texte dans la Torah qui parle de la «Manne».

C'est à dire lire depuis le chapitre 16 verset 1 jusqu'au verset 36 du livre de Chémot. Ensuite, prier D.ieu qu'il vous accorde les besoins matériels nécessaire à votre vie.

Le texte vous est offert par l'équipe Torah-Box, il n'y a plus qu'à le réciter !

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה:

ויאמר יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן-השמים ויצא העם ולקטו דבר-יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם-לא: ויאמר יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן-השמים ויצא העם ולקטו דבר-יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם-לא: ואמר יי למשה האנא מחית לכוון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסינון היתכון באוריתך אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר-יביאו והיה משנה על אשר-ילקטו יום יום: והיה ביום הששי והכינו את אשר-יביאו והיה משנה על אשר-ילקטו יום יום: ויהי ביומא שתיתא ויתקנון ית דניתון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום: ויאמר משה ואהרן אל-כל-בני ישראל ערב-וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה ואהרן אל-כל-בני ישראל ערב-וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא--ותדעון ארי יי אפיק ונתכון מארעא דמצרים: ובקר וראיתם את-כבוד יהוה בשמעו את-תלנתיכם על-יהוה ונחנו מה כי תלונו (תלינו) עלינו: ובקר וראיתם את-כבוד יהוה בשמעו את-תלנתיכם על-יהוה ונחנו מה כי תלונו (תלינו) עלינו: ובצפרא ותחזון ית יקרא דיין בדשמיען קדמוהי תרעמתכון על יי ונחנא מא ארי מתרעמתון עלנא: ויאמר משה בתת

יְהוָה לָכֶם בְּעָרֵב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֶּקֶר לְשַׁבַּע בְּשִׁמְעַע יְהוָה אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם מְלִינִים עָלָיו וְנַחְנוּ מֶה לֹא-עֲלִינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל-יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעָרֵב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֶּקֶר לְשַׁבַּע בְּשִׁמְעַע יְהוָה אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם מְלִינִים עָלָיו וְנַחְנוּ מֶה לֹא-עֲלִינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל-יְהוָה: וַאֲמַר מֹשֶׁה בְּדִיתִין יְיָ לְכוּן בְּרַמְשָׂא בְּסָרְא לְמִיכַל וְלַחְמָא בְּצַפְרָא לְמַסְבַּע בְּדִשְׁמִיעוֹן קָדָם יְיָ תִרְעַמְתְּכוֹן דְּאַתוֹן מִתְרַעַמִין עֲלוּהִי וְנַחְנָא מָא לֹא עֲלֵנָא תִרְעַמְתְּכוֹן אֱלֹהִין עַל מִימְרָא דִינִי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן אָמַר אֶל-כָּל-עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן אָמַר אֶל-כָּל-עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵימַר לְכָל כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ קָדָם יְיָ אֲרִי שְׁמִיעוֹן קְדַמוּהִי תִרְעַמְתְּכוֹן: וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל-כָּל-עַדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעֵנָן: וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל-כָּל-עַדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעֵנָן: וַהֲוֵה כַּד מְלִיל אַהֲרֹן עִם כָּל כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתְּפִנְיָאוּ לְמִדְבָּרָא וְהָא יִקְרָא דִי אֲתַגְלִי בְּעֵנָא: וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמְלִיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימַר: שְׁמַעְתִּי אֶת-תְּלוּנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרַבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ-לֶחֶם וַיִּדְעַתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: שְׁמַעְתִּי אֶת-תְּלוּנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרַבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ-לֶחֶם וַיִּדְעַתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: שְׁמִיעַ קְדָמִי יְתַתְּרַעַמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--מְלִיל עֲמַהוֹן לְמִימַר בֵּין שְׁמִשְׂיָא תִיכְלוֹן בְּסָרְא וּבְצַפְרָא תִסְבְּעוֹן לַחְמָא וְתִדְעוֹן אֲרִי אֲנָא יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בְּעָרֵב--וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת-הַמַּחְנֶה וּבִבְקָר הִיְתָה שְׁכַבַת הַטַּל סְבִיב לְמַחְנֶה: וַיְהִי בְּעָרֵב--וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת-הַמַּחְנֶה וּבִבְקָר הִיְתָה שְׁכַבַת הַטַּל סְבִיב לְמַחְנֶה: וַהֲוֵה בְּרַמְשָׂא--וּסְלִיקַת שְׁלִיו וַחֲפַת יְתַתְּרַעַמַת וּבְצַפְרָא הִנֵּה נַחַתַת טַלָּא סַחֹר סַחֹר לְמִשְׁרִיתָא: וַתַּעַל שְׁכַבַת הַטַּל וְהִנֵּה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס--דַּק כְּפָפֹר עַל-הָאֲרֶץ: וַתַּעַל שְׁכַבַת הַטַּל וְהִנֵּה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס--דַּק כְּפָפֹר עַל-הָאֲרֶץ: וּסְלִיקַת נַחַתַת טַלָּא וְהָא עַל אֲפִי מִדְבָּרָא דַעֲדַק מְקַלְף--דַּעֲדַק דְּגִיר כְּגִלְדָּא עַל אֲרַעָא: וַיִּרְאוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּא--כִּי לֹא יָדְעוּ מֶה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: וַיִּרְאוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּא--כִּי לֹא יָדְעוּ מֶה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: וַחֲזוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמַרוּ גִבֵּר לְאַחוּהִי מִנָּא הוּא--אֲרִי לֹא יָדְעִין מָא הוּא וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן הוּא לַחְמָא דִּיהֵב יְיָ לְכוּן לְמִיכַל: זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לְגִלְגֶּלֶת מִסֹּפֶר נִפְשֹׁתֵיכֶם--אִישׁ לְאִשְׁרֵי בְּאֵהֶלוּ תִקְחוּ: זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לְגִלְגֶּלֶת מִסֹּפֶר נִפְשֹׁתֵיכֶם--אִישׁ לְאִשְׁרֵי בְּאֵהֶלוּ תִקְחוּ: דִּין פְּתַגְמָא דְּפַקִּיד יְיָ לְקוּטוּ מִנִּיהַ גִּבֵּר לְפָם מִיכְלִיהַ: עֲמַרָא לְגִלְגֶּלֶתָא מִנִּין נִפְשֹׁתְכוֹן--גִּבֵּר לְדַבְּמִשְׁכְּנִיהַ תְּסַבּוּן: וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וְהַמְּמַעִיט: וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וְהַמְּמַעִיט: וְלֹא הָעֵדִיף הַמֶּרְבֶּה וְהַמְּמַעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי-אֲכָלוּ לְקַטוּ: וְכָלוּ בְּעִמְרָא--וְלֹא אוֹתַר דְּאֲסָגִי וְדֹאֲזַעַר לֹא חָסַר גִּבֵּר לְפָם מִיכְלִיהַ לְקַטוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל-יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בְּקָר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל-

יותר ממנו עד-בקר: ואמר משה להון אנט לא ישאר מניה עד צפרא: ולא שמעו אל-
משה ויותר אנשים ממנו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ולא שמעו
אל-משה ויותר אנשים ממנו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ולא
קבילו מן משה ואשאריו גבריא מניה עד צפרא ורחיש רחשא וסרי ורגיז עליהון משה:
וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: וילקטו אתו בבקר בבקר
איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: וילקטו ותיח בצפר בצפר גבר כפם מיכליה ומא
דמשתאר מניה על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא פשר: ויהי ביום הששי לקטו לחם
משנה--שני העמר לאחד ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה: ויהי ביום הששי לקטו
לחם משנה--שני העמר לאחד ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה: והנה ביומא
שתיתאה לקטו לחמא על חד תרין--תרין עמרין לחד ואתו כל ברבי כנשתא וחויאו
למשה: ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה--שבתון שבת-קדש ליהנה מחר את אשר-
תאפו אפו ואת אשר-תבשלו בשלו ואת כל-העדף הניחו לכם למשמרת עד-הבקר:
ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה--שבתון שבת-קדש ליהנה מחר את אשר-תאפו אפו
ואת אשר-תבשלו בשלו ואת כל-העדף הניחו לכם למשמרת עד-הבקר: ואמר להון הוא
דמליל יי--שבא שבתא קדשא קדם יי מחר ית דאתון עתידין למיפא איפו וית דאתון
עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא אצנעו לכון למטרא עד צפרא: ויניחו אתו עד-
הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא-היתה בו: ויניחו אתו עד-הבקר כאשר
צוה משה ולא הבאיש ורמה לא-היתה בו: ואצנעו ותיח עד צפרא כמא דפקיד משה ולא
סרי ורחשא לא הות ביה: ויאמר משה אכלהו היום כפי-שבת היום ליהנה היום לא
תמצאהו בשדה: ויאמר משה אכלהו היום כפי-שבת היום ליהנה היום לא תמצאהו
בשדה: ואמר משה אכלוהי יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יי יומא דין לא
תשכחניה בחקלא: ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ששת ימים
תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: שתא יומין תלקטוניה וביומא שביעאה
שבתא לא יהי ביה: ויהי ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא מצאו: ויהי ביום
השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא מצאו: והנה ביומא שביעאה נפקו מן עמא למלקט ולא
אשכחו: ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתתי: ויאמר יהוה
אל-משה עד-אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתתי: ואמר יי למשה עד אמתתי אתון
מסרבין למטר פקודי ואורתי: ראו כפי-יהוה נתן לכם השבת--על-כן הוא נתן לכם ביום
הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל-יצא איש ממקמו--ביום השביעי: ראו כפי-יהוה
נתן לכם השבת--על-כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל-יצא
איש ממקמו--ביום השביעי: חזו ארי יי יחב לכון שבתא--על כין הוא יחב לכון ביומא
שתיתאה לחים תרין יומין תיבו אנט תחותוהי לא יפוק אנט מאתריה--ביומא שביעאה:
וישבתו העם ביום השבעי: וישבתו העם ביום השבעי: ושבתו עמא ביומא שביעאה:
ויקראו בית-ישראל את-שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש: ויקראו בית-
ישראל את-שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש: וקרו בית ישראל ית שמיה
מנא והוא כבר זרע גדא חינר וטעמיה כאסקריטון בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר
צוה יהוה--מלא העמר ממנו למשמרת לדורתיכם למען יראו את-הלחם אשר האכלתי

אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה--
מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם
במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה דין פתגמא דפקיד יי--מלי עמרא
מניה למטרא לדריכון בדיל דיחזון ית לחמא דאוכילית יתכון במדברא באפקותי יתכון
מארעא דמצרים: ויאמר משה אל-אהרן קח צנצנת אחת ותן-שמה מלא-העמר מן
והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: ויאמר משה אל-אהרן קח צנצנת אחת ותן-
שמה מלא-העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: ויאמר משה לאהרן סב
צלוחית חדא והב תמן מלי עמרא מנא ואצנע יתיה קדם יי למטרא לדריכון: פאשר צוה
יהוה אל-משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: פאשר צוה יהוה אל-משה ויניחהו
אהרן לפני העדת למשמרת: כמא דפקיד יי למשה ואצנעיה אהרן קדם סהדותא
למטרא: ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה--עד-באם אל-ארץ נושבת: את-המן
אכלו--עד-באם אל-קצה ארץ כנען: ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה--עד-
באם אל-ארץ נושבת: את-המן אכלו--עד-באם אל-קצה ארץ כנען: ובני ישראל אכלו
ית מנא ארבעין שנין--עד דעאלו לארע יתיבתא ית מנא אכלו--עד דאתו לסיפי ארעא
דכנען: והעמר עשרית האיפה הוא: והעמר עשרית האיפה הוא: ועמרא חד מן עסרא
בתלת סאין הוא:

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל
אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו
גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל
צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו
ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי וברוח בלי טרח ועמל
גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל
צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם
מעצמינו די מחינתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר
גמולתינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים בידיך ולא ביד בשר ודם:

